

Biserica și starea ei
(The Church And Its Condition)

Jeffersonville
5.08.1956

Acum vrem să ne gândim în rugăciune la fetița aceasta, pentru că ea are o boală foarte rară. Noi vrem să facem aceasta împreună. Medicii nici nu știu ce fel de boală are. Ei au dat bolii un nume oarecare, dar eu sunt de părere că ei l-au inventat numai pentru că ei nu știu ce este. Domnul Isus însă știe neacazul fetiței. Eu pot să vă spun ce este: este un duh rău, un demon. Așa este. Ei pot da bolii un nume pe care-l doresc, dar adevărul este așa cum am zis: un duh rău. Să mai cântăm o dată împreună:

"Crede numai, crede numai. Totul este posibil, o, crede numai!"

Domnul te va vindeca soră. Să ne rugăm acum pentru această fetiță.

Ne plecăm capetele: Tatăl nostru ceresc, fetița aceasta nu-mi pleacă așa de ușor din minte. Această fetiță care zace pe moarte, este pentru cineva cea mai iubită ființă pe care o posedă. Ea este creatura Ta. Cel rău vrea s-o lipsească de viața ei tânără. Eu mă rog în Numele Domnului Isus Hristos ca Tu să oprești mâna morții și să gonești pe dușmanul vieții. Tu, o, Doamne, ai despărțit apele Mării Roșii, Tu ai dat lui Israel o trecere sigură prin Marea Roșie și intrare în țara făgăduită. O, Dumnezeuule, noi ne rugăm azi ca Tu să îndepărtezi orice obstacol și să dăruiești viața acestei copile. Noi avem dreptul să ne rugăm, mai ales ca niște oameni care se încred în Tine. Te rugăm în Numele lui Isus pentru vindecarea acestei fetițe. Amin.

Astăzi am venit din nou cu o inimă mulțumitoare în Numele Domnului Isus. M-am întors acasă puțin mai devreme, venind din Louisiana, și mă gândeam că voi vorbi astăzi la școala duminicală. Săptămâna viitoare vom pleca în Canada, la indieni și eschimoși. Vă rog mult, rugați-vă ca Dumnezeu să ne întâmpine și să ne dăruiască adunări binecuvântate, spre slava Sa. Au trecut patru sau cinci ani de când am fost ultima dată în Canada. Am acolo câțiva prieteni foarte buni. Ei sunt predați Domnului și se adună în Numele Lui. Indiferent

cât este de frig, ei se învelesc în pături și călătoresc cu sania cu cai câte 50 de kilometri până la locul de adunare, la serviciul divin. Tinerii și bătrânii formează o grupare. Familia întreagă se adună, apoi pleacă. Ei aduc o jertfă prin aceasta, de aceea sunt ei și binecuvântați la serviciul divin. Dacă nu jertfiți nimic pentru serviciul divin, atunci nici nu vor fi binecuvântări. Trebuie să luați cu adevărat ceva asupra voastră și să faceți ceva, ce vă doare cu adevărat, trebuie să lăsați alte lucruri la o parte, să întrerupeți lucrurile zilnice, una sau alta, pentru a vă aduna în Numele Lui și să arătați lui Dumnezeu că Îl iubiți. Dacă aduceți o jertfă bună - adică pe voi - și veniți, atunci aveți cu adevărat și binecuvântări.

Este o lucrare asemănătoare cu cea pe care o facem cu copiii noștri. Eu credeam că voi dăruii lui Billy Paul totul, pentru că eu nu primeam nimic când am fost copil. Atunci când mama cumpăra dulciuri, ele se numărau și fiecare primea 2-3 bucăți. De sărbători, poate primeam o mică trompetă sau un pistol de jucărie. Eram de multe ori trist când vedeam că alți copii primeau sănii, biciclete, haine frumoase și jachete călduroase. Atunci mi-am zis: "Când voi avea odată copii, voi face totul pentru ei, tot ce se poate face." Eu eram dispus să flămânzesc pentru a putea cumpăra ceva pentru copiii mei. Atunci când Billy era mic, i-am cumpărat o tricicletă. El primea totul. Și soția mea făcea totul, renunța la îmbrăcăminte pentru ea și la alte lucruri, numai pentru a cumpăra ceva copiilor. Dar știți voi ce am constatat pe urmă? Eu îi dăruisem o tricicletă mică, arc, pistol și altele; totuși le-am găsit pe toate în grădină, împreună cu o lingură veche și un băț cu care scormonea pământul. M-am hotărât să nu mai procedez astfel cu ceilalți copii. Dacă dăruiești totul de-a gata unui om, atunci nu știe să prețuiască darul. Trebuie să fie ceva pentru care ei să aducă o jertfă. Așa este și cu mântuirea. Asta înseamnă o jertfă totală.

Așa este și calea mântuirii, o jertfire totală. Așa este, frate Roy. În fiecare zi trebuie să aducem o jertfă, să facem ceva pentru a ne apropia de Dumnezeu. Eu știu că pentru toți ascultătorii de aici este o jertfă să stai în clădirea aceasta arhiplină. În timp ce stăm aici, gândul nostru să fie îndreptat spre cea mai mare jertfă adusă pentru omenire: jertfa lui Isus Hristos, care a venit pe pământ pentru a muri în locul nostru. Nu numai atât, sufletul Lui a mers apoi în iad și a stat acolo trei zile și trei nopți. În a treia zi, El a înviat, s-a înălțat la cer și stă la

dreapta slavei lui Dumnezeu în cer și mijlocește pentru noi, pe baza mărturisirii noastre că El este jertfa ispășitoare și pe baza harului care ne-a fost dăruit.

Acolo unde vom merge (în Canada), sunt foarte mulți oameni săraci. Ei au câte o vacă sau 2-3 oi, care poate sunt necesare pentru familia lor. Ei trebuie să vândă ceva ca să poată veni la adunare. Bătrânul eschimos va trebui să vândă 2-3 piei, care poate îi sunt necesare familiei lui, pentru a putea veni. Comerciantul indian va trebui să facă la fel. Noi vrem să ne rugăm cel puțin pentru oamenii aceștia, nu-i așa? Noi ne rugăm ca Dumnezeu să le dăruiască ceva mare.

Este cald astăzi și nu vreau să vă țin prea mult. Eu doresc să ne îndreptăm gândurile noastre, în dimineața aceasta, la Biserică și la starea ei, apoi ne vom ruga pentru bolnavi. Eu simt că am primit cu câteva zile în urmă, când eram în Shreveport - Louisiana, un mesaj pentru Biserică și cred că este vorba despre starea ei. În dimineața aceasta noi pășim înaintea lui Dumnezeu și-L rugăm să ne ajute. Să nu încercați să priviți lucrarea ca și până acum, ci rugați pe Domnul să ne ajute în ziua aceasta în care suntem.

Înaintea mea se află Biblia cea veche și scumpă. În ea aflăm tot ce este necesar pentru viața veșnică. Gândiți-vă numai, Cuvântul este Dumnezeu, nu altceva. Și noi suntem numai ceea ce sunt cuvintele noastre. Este natural că pentru noi este puțin altfel decât cu Dumnezeu, deoarece noi putem spune sau promite ceva, chiar din toată inima, iar apoi să apară niște împrejurări care să ne împiedice să ne ținem de promisiune. La Dumnezeu este cu neputință așa ceva. Pentru că El este nemărginit și atotștiutor, El știe ce a fost și ce va fi. El nu anunță sau promite ceva, fără să știe dinainte că sunt create condițiile pentru a le împlini.

Avraam, când avea aproape 100 de ani, el a numit lucruri care încă nu existau, ca și cum ar exista deja. Eu spun asta ca o încurajare pentru cei ce sunt bolnavi și pentru cei cu care ne vom ruga. Avraam a numit ceea ce încă nu exista, ca și existent, pentru că el trăia într-o convingere fermă, că Cel ce dăduse făgăduința este în măsură s-o îplinească și să adeverească ceea ce a promis. Când Avraam avea 75 de ani, iar Sara 65 de ani, Dumnezeu le-a zis că vor avea un copil. De fapt, așa ceva era imposibil. Dar el a crezut și a așteptat copilul. Pentru

el făgăduința era așa de reală, că după 25 de ani s-a împlinit.

Copilul s-a născut când Avraam avea 100 de ani, iar Sara avea 90 de ani, pentru că el L-a crezut pe Dumnezeu. Acest cuvânt este adresat celor bolnavi și suferinzi, care doresc să ne rugăm pentru ei. Indiferent de împrejurări sau cât de rău vă simțiți, dacă Îl primiți pe Hristos și Cuvântul Lui, atunci numiți lucrurile existente ca și cum nu ar exista, dacă ele sunt în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a zis: "Rugăciunea făcută cu credință va salva pe cel bolnav." Dacă Dumnezeu a zis așa, înseamnă că problema este rezolvată. Atunci vrem să depunem gândurile și nădejdea noastră pe Cuvântul Lui, lucrând ca și cum totul s-ar fi împlinit deja. În momentul în care am crezut, totul este al nostru. La fel este problema mântuirii. Noi credem, o primim, credem în inimile noastre, pășim înaintea lui Dumnezeu și primim pe Domnul Isus ca Salvatorul nostru personal. Dacă în dimineața aceasta se află un păcătos aici, cineva nemântuit și bolnav, și ar vrea să fie vindecat, să caute mai întâi pe Domnul. Primește-L ca Salvatorul tău, apoi va urma și vindecarea bolii. Depuneți totul: gândirea și ființa voastră, la picioarele Domnului Isus și apoi totul va fi bine. Rețineți asta în mintea voastră.

Aceste cuvinte le-am vorbit din pricina bolnavilor și suferinzilor. În dimineața aceasta voi vorbi însă despre tema: "Biserica și starea ei." Eu știu că vindecarea divină este ceva minunat, dar când am fost în Shreveport am avut în 11 zile doar 3-4 servicii divine pentru bolnavi.

Este mai necesar să predici sufletelor oamenilor, decât să folosești prea mult timp pentru vindecarea trupească. Dumnezeu poate vindeca pe bolnavi chiar în timpul vestirii Cuvântului, prin credința lor. Acest fapt a fost adevărat în lumea întreagă. Lucrul cel mai important este acum sufletul, care nu moare niciodată. Trupul va muri. Dar sufletul nu va muri niciodată și noi trebuie să-l aducem în concordanță cu Dumnezeu.

Eu am spus de multe ori: vreau să fac tot ce este în puterea mea, pentru ca atunci, în ziua când voi trece dincolo de malul acesta, nu vreau să am greutăți sau probleme. Eu vreau să țin biletul meu de călătorie în mână și să aștept ca numele meu să fie strigat. Așa cum a zis atunci ap. Pavel, și cum a zis și fratele Creech, vreau să spun și eu:

"Eu Îl cunosc în puterea învierii Lui.", pentru ca să mă ridic și eu din praful pământului când El va chema pe morți afară. Eu doresc să-L cunosc în puterea învierii Sale.

Acum vrem să ne plecăm capetele și inimile noastre pentru un moment, înaintea Autorului acestei cărți: Dumnezeu și Tatăl nostru, noi venim acum la Tine și Te rugăm să ne deschizi Cuvântul Tău. Noi putem să deschidem doar paginile, însă numai Duhul Sfânt poate să ne deschidă taina dinăuntru. Deschide-ne nouă astăzi, Tată, și dăruiește-ne din plinătatea harului Tău. Noi suntem în așteptarea Ta. Fie ca Duhul Sfânt să vină în Cuvântul acesta și să-l împartă prin buze omenești acestor inimi smerite.

El să împartă acest Cuvânt și să-l așeze în fiecare inimă, așa cum avem nevoie. Când se vor încheia aceste adunări și ne vom întoarce la căminele noastre, noi ne vom ruga și Te vom lăuda cu mulțumiri pentru tot ce am auzit de la Tine și pentru tot ce ai făcut pentru noi. În Numele lui Hristos, Te rugăm pentru aceasta. Amin.

Noi vom citi acum din Cuvântul Său. Toți cei ce aveți Biblia cu voi, deschideți cu mine la Evanghelia lui Ioan, cap.1. Ceilalți să-și noteze textul. Noi citim acest text din Cuvânt și vrem să ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne dăruiască înțelesul și să ne deschidă mintea pentru Cuvânt. Mulți putem citi, dar numai Dumnezeu poate să ne facă legătura și să ne învețe. Textul poate fi citit pentru că este scris în Cuvântul Său, dar înțelesul trebuie să-l primim de la Domnul. Ioan 1:28-32: *"Aceste lucruri s-au petrecut în Betania, dincolo de Iordan, acolo unde boteza Ioan Botezătorul. A doua zi Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii." El este acela despre care ziceam: "După mine vine un om care este înaintea de mine. Eu nu-l cunoșteam, dar tocmai pentru asta am venit, ca să botez cu apă: ca El să fie cunoscut lui Israel." Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul pogorându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El."*

Doresc ca Domnul să adauge binecuvântările Lui acestui Cuvânt citit. Eu aș vrea ca voi să recepționați fiecare cuvânt.

În dimineața aceasta doresc să vă vorbesc ca într-o pildă, pentru ca să înțeleagă și cei ce nu prea merg la biserică. Noi venim la adunare ca să devenim mai buni. Noi venim cu scopul de a deveni creștini mai

buni, cetățeni și părinți mai buni, sau vecini mai buni. Noi venim pentru că Domnul a spus că El va fi cu noi, dacă suntem adunați în Numele Său. Aici El ne va satisface dorința pentru care ne rugăm în Numele Lui.

Ce ar putea fi mai măreț, mai bine pentru noi decât să știm că suntem adunați aici în serviciul divin pentru ca să devenim mai buni și pentru ca să înțelegem totul mai bine? Câți din cei prezenți pot spune: "Pentru asta sunt aici." Lăsați-mă să văd aceasta. Spune-ți: "Eu doresc să înțeleg totul mai bine." Noi nu putem avea mai multă înțelepciune decât atunci când ne este dată. Dacă vrem să înțelegem pe Dumnezeu mai bine, trebuie s-o aflăm din Cuvântul Său, deoarece Cuvântul ne-a fost dat de la Dumnezeu pentru a ne hrăni sufletul nostru flămând.

Duhul Sfânt a fost trimis în scopul ca El să ne împartă Cuvântul și să ne hrănească. Înțelegeți asta? Duhul Sfânt a fost trimis de la Dumnezeu pentru a lua Cuvântul ca să ni-l împartă după nevoia noastră. Eu sunt atât de bucuros că Dumnezeu s-a îngrijit astfel de noi, încât El ne hrănește. Voi nu vă bucurați?

Noi suntem oile pășunii Sale. Imediat vom vorbi despre oaie și miel. Noi suntem o ființă triplă a lui Dumnezeu și dacă El ajunge să aibă controlul complet asupra noastră, numai atunci poate El să ne conducă și să ne călăuzească.

Lui Dumnezeu I-a plăcut să-L prezinte pe Isus, când L-a trimis pe pământ, în chip de Miel. Deja atunci, la început, a fost jertfit un miel ca o preumbră a venirii lui Isus (Geneza 4:4). Era un semn spre Hristos care trebuia să vină.

Eu m-am întrebat de multe ori de ce a luat Dumnezeu un animal pentru a preumbri pe Hristos. Dar noi vom constata imediat pentru ce a ales El un miel. Mielul este cel mai blând animal dintre toate ființele create pe pământ. Nu există ceva mai bun, mai blând și nevinovat ca un miel. Mielul nu este în stare să se întrețină singur și nu se îngâmăfă; el este o ființă blândă și dragălașă. Atunci când Dumnezeu a vrut să simbolizeze pe Hristos în lume, El L-a prezentat ca Miel. Atunci când Dumnezeu Tatăl - Iehovah, S-a făcut de cunoscut din înălțimea cerului, El s-a prezentat în chip de porumbel, care este cea mai blândă și cuminte pasăre care zboară în văzduh. Nu există păsări mai blânde decât porumbeii. Am studiat viața păsărilor și a animalelor sălbatice și

am găsit că porumbelul este unic în comparație cu alte păsări care zboară în înaltul cerului.

Porumbelul este drăgălaș și blând. El nu are fiere. Este singurul din familia păsărilor care nu are fiere. De aceea nu vedem porumbelul în alte locuri decât acolo unde există semințe și grâne.

În corabia lui Noe au fost câteva perechi de porumbei. Noi întâlnim porumbelul în multe locuri din Biblie. El este simbol pentru Duhul Sfânt. Mielul apare de la Geneza până la Apocalipsa, în multe locuri din Scriptură unde este prezentat simbolic Domnul Isus; la fel și porumbelul. În Geneza ne este relatat că în corabie erau și porumbei. Porumbelul a stat acolo cu toate păsările cerului. Acolo era și un corb și o cioară.

Cioara este una din cele mai ordinare păsări care există. Cioara trăiește foarte mult - chiar 200-300 de ani. Un papagal trăiește și mai mult. Porumbelul este însă o pasăre care nu posedă fiere.

Cioara poate sta pe un cadavru și să mănânce din el, dar un porumbel nu veți găsi niciodată acolo în apropiere. El nu poate trăi în preajma mirosului, pentru că el are un simț al mirosului excepțional. Acolo el s-ar îmbolnăvi. El pur și simplu nu poate suporta nimic stricat și putred. El nu poate suporta așa ceva, deoarece nici nu poate mânca vechituri. Dacă ar mânca de acolo, porumbelul ar muri imediat, pentru că nu posedă fiere; și noi știm că fierea ajută stomacul la digerarea alimentelor. De aceea veți găsi porumbelul numai acolo unde este ceva curat și sănătos, nu pe hoituri.

Cioara este altfel. Ea este simbolul unui fățarnic. Ea poate să stea pe un cadavru și să mănânce până se satură, apoi să zboare pe câmp și să mănânce semințe de grâu. Porumbelul, însă, nu poate să mai mănânce de la un hoit, după ce a mâncat grâu.

Sunt oameni fățarnici care se pot hrăni cu amândouă: cu cele duhovnicești, lucruri bune, la fel și cu lucruri rele. Dar un creștin născut din nou nu poate tolera lucrurile inversate și răstălmăcite. El poate mânca numai lucruri bune.

Să Ține-ți minte asta! Dacă vedeți pe cineva care merge la dans, care umblă din păcat în păcat, și se îmbată, apoi vine la adunare și sare în sus și în jos ca și unul predat lui Dumnezeu - ce este un astfel de om? Unul care se hrănește cu cadavre! El poate mânca din două locuri: cele

stricate și cele bune. Dar un creștin adevărat nu mai poate tolera astfel de lucruri, pentru că el a părăsit moartea în schimbul vieții. Duhul său l-ar judeca imediat - deja gândul de a participa l-ar face să-și întoarcă fața și să plece. O, ce tablou!

Mielul este o ființă duioasă și mică. El este neajutorat. El nu se bazează pe sine însuși, pentru că nu se poate ajuta singur.

Cu mult timp în urmă când făceam rondul (ca paznic de vânătoare), am trecut peste o pășune, unde am găsit un miel. Turma plecase de acolo. Mielul se prinsese în sârmă ghimpată. Acea ființă mică zăcea acolo, sângerând și plângând. Am trecut pe acolo și am văzut cam la o jumătate de milă depărtare turma de oi. Mielul ar fi rămas acolo, iar ciorile l-ar fi apucat ca să-i scoată ochii, dacă nu l-aș fi scos de acolo. Am eliberat ființa aceea mică din sârma ghimpată și l-am luat în brațe. El nu s-a opus deloc, ci a rămas liniștit pe jos. Eu l-am luat în brațe. Poate că era pentru prima dată atins de mâna omului, dar el era foarte liniștit și s-a lăsat călăuzit. El a primit ajutorul. Cred că voi înțelegeți asta. El era dispus și nu încerca să opună rezistență, să lovească sau să împungă. Mieii nici nu lovesc cu picioarele, nici nu mușcă. Ei doar se smeresc. Am adus acea ființă mică până la turma de care se pierduse. În câteva minute mama lui l-a găsit. O, cât era de fericit! Cât de caracteristic este acest tablou pentru Mielul lui Dumnezeu!

Poate știți că acolo unde sunt jertfite oile, există câte o capră care conduce oile la abator. Capra conduce oile pe un coridor până la abator, iar după ce au ajuns oile acolo, capra sare într-o parte. Se spune că atunci când vine rândul caprei, se produce un spectacol de moarte.

Așa procedează Satana. Așa se întâmplă cu câte o fetiță modernă sau cu un fecior tare încrezut care încearcă cu un pachet de țigări sau cu un whisky să abată o fetiță, un astfel de miel, de pe calea cea bună. El spune: "O, ești bună și așa! Din tot ce spun ei acolo, nu este nimic adevărat!" Dar atunci când vine moartea după acest fecior, îl aud toți vecinii cum se vaietă și plânge. În felul acesta lucrează Satana.

Un miel, însă, este așa de blând, încât se lasă călăuzit. Din cauza aceasta a înfățișat Dumnezeu pe Hristos ca Miel, iar pe Sine în Duh ca un porumbel. În ziua în care Ioan Botezătorul L-a botezat pe Isus în Iordan, s-a întâmplat unul din cele mai mari evenimente care au avut loc

vreodată. Exact acolo s-a întâmplat. Fiți atenți cât de minunat este faptul acesta! Mielul, cel mai blând dintre toate ființele de pe pământ și porumbelul, cea mai blândă pasăre de sub cer, s-au întâlnit! Numai din cauza aceasta ei s-au putut uni. Acesta a fost singurul motiv pentru care porumbelul a putut coborî deasupra Mielului. Înainte de coborârea porumbelului, Ioan a privit spre Isus și a zis: *"Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii."* Apoi omul lui Dumnezeu mărturisește următoarele: *"Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El."* Aleluia!

Mielul și porumbelul s-au unit. Acest fapt s-a întâmplat când Dumnezeu și omul au devenit una, când cerul și pământul s-au îmbrățișat. Aleluia! S-a întâmplat când Dumnezeu S-a făcut trup, când Dumnezeu a venit din trupul duhovnicesc, S-a făcut om și a locuit printre noi. Atunci s-a îmbrățișat toată veșnicia. Atunci s-a unit rasa umană decăzută a lui Adam cu Iehovah -Dumnezeu și cu îngerii, în acea zi memorabilă când Ioan a botezat pe Isus, când Dumnezeu și omul au devenit una.

Ce s-ar fi întâmplat însă dacă acolo în loc de miel ar fi stat un lup? Porumbelul drăgălaș niciodată n-ar fi coborât pe acest lup.

Nu este lucru mai frumos, decât să ascuți gânguritul porumbeilor seara, așezați undeva în apropiere. Când mi-am pierdut soția și fetița n-am vrut să știe cineva ce fac. Mă așezam deseori în mașina mea cea veche și plecam înspre cimitirul cel vechi, mă așezam acolo sub un pom și priveam spre mormânt. Nu mă puteam obișnui cu gândul că ele nu mai sunt aici. Nu mai puteam suporta acest lucru. Fetița mea de opt luni zăcea acolo. O, cum își întindea ea mânuțele ei spre mine! Când căutam să-i spun ceva, ea gângurea către mine și își întindea mânuțele ei spre mine.

Astfel mă așezam tot lângă acel copac, mai ales spre seară. Acolo era câte o pereche de porumbei care începeau apoi cu gânguritul lor. Nu există ceva mai frumos în liniștea serii ca gânguritul porumbeilor. Parcă auzeam acolo pe fetița mea care încerca în felul acesta să-mi vorbească prin sufletul ei nemuritor. Cât de gingaș este un porumbel! Porumbelul aduce mesaje. El vrea să ne aducă pacea. Dacă ați veni dimineața în păduricea de lângă casa mea, ați observa cât este de odihnitor să-i ascuți pe porumbeii care se înțeleg minunat, acolo sus

în pomi, cum discută pe limba lor, încât nimeni nu-i înțelege.

Zilele acestea am observat la fratele Cox o porumbiță cu doi pui. Ei stăteau pe acoperiș unde nu ajunge nici o pisică. Porumbița mamă își hrănea puii, care parcă nu se mai săturau. Puiul de porumbel mănâncă foarte mult. Apoi au zburat cu mama lor într-un pom, unde au rămas toată ziua. Aceste ființe blânde, porumbeii tineri, se iubesc ca frații și vorbesc numai pe înțelesul lor unul cu celălalt.

Porumbelul este o pasăre drăgălașă. Eu mă gândeam atunci la Dumnezeu cum este prezent în chip de porumbel și cum dorește El cu nerăbdare dragostea ființelor omenești. Dumnezeu vrea să fie iubit. Dumnezeu vrea să iubească. *“Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”* Lăudat să fie Domnul! Dumnezeu vrea să ne dovedească iubirea Sa. De aceea El trebuia să creeze ceva ce putea fi iubit, care să fie blând ca El, care să se identifice cu ființa Sa.

Ceva ce nu corespunde ființei voastre nici nu puteți iubi. Dragostea se unește numai cu dragoste. Soțul și soția trebuie să se iubească, dacă vor să ajungă departe. În familie trebuie să se iubească unul pe altul, dacă vor să ajungă la ceva. Deci ceva ce poate fi iubit! Voi, bărbați, căutați peste tot până găsiți o fată, care vă devine apoi soție, pe care o iubiți. Ea acceptă numai un bărbat pe care-l poate iubi din inimă.

Dumnezeu, la fel, caută un suflet pe care El îl poate iubi. De aceea s-a prezentat aici pe pământ ca cel mai blând Porumbel și ca cel mai blând Miel. Dacă Mielul ar fi preluat numai un moment natura unui lup urlător, Porumbelul ar fi zburat imediat de acolo, s-ar fi îndepărtat.

Mielul nu are o părere înaltă despre sine. Dacă un miel se pierde, nu mai este speranță pentru el. Un miel nu găsește singur drumul înapoi. Acesta este motivul de ce o capră poate să-l conducă la moarte. O oaie care se pierde nu găsește drumul înapoi. De aceea ne-a comparat Dumnezeu cu oile. Dacă suntem pierduți, suntem pierduți. Noi nu avem vreo posibilitate să ne întoarcem singuri. Singurul lucru pe care-l putem face este să ne lăsăm în grija Păstorului turmei. El ne călăuzește.

Cum am mai spus, acolo s-au unit Mielul cu Porumbelul. Ei au devenit una. Observați cum a condus Porumbelul pe Miel, pe Fiul lui Dumnezeu. Cât de blând a fost El, deși El știa că va fi dus ca jertfă. Cât

de blând a fost El! El nu a încercat niciodată să facă ceva de la Sine. El nu încerca să lucreze de la Sine putere, ci spunea: *"Eu nu fac nimic de la Mine, ci numai ceea ce Tatăl Îmi arată, pentru că Tatăl este în Mine."*

Mielul mai are o însușire. El cedează cu dărnicie dreptul său. Dumnezeu vrea ca noi să fim miei. Dar deseori, noi nu vrem să cedăm drepturile noastre, nu cedăm! Mulți dintre voi spun: "Eu am drepturi, frate Branham." Așa este, dar sunteți dispuși să cedați drepturile voastre? De ce? Pentru ca Dumnezeu să vă poată călăuzi. Aici nu lucrăm corespunzător și în majoritatea comunităților care vestesc Evanghelia, blândețea Mielului lui Dumnezeu lipsește. Noi ar trebui să fim miei. Suntem însă cu totul altceva decât miei.

Acesta este motivul pentru care pleacă Porumbelul, Duhul Sfânt, și ne părăsește imediat după ce luăm această poziție. Dacă Mielul lui Dumnezeu ar fi urlat numai o dată ca un lup, sau ceva asemănător, ceea ce n-ar fi corespuns cu blândețea Porumbelului, acesta ar fi zburat de acolo. Deja în clipa următoare, el n-ar mai fi fost acolo.

Răspunsul la întrebarea: "Ce s-a întâmplat cu biserica penticostală?", este: am devenit alte ființe. Noi am devenit niște ființe cu alte însușiri, care vor să-și facă cunoscut dreptul lor, tuturor. Noi facem ceea ce credem noi că este drept. Noi devenim aroganți și dușmănoși. Devenim indiferenți. Permiteți ca ura și egoismul să se infiltreze. Nu ne mai interesează dragostea pentru Cuvânt.

Când vremea se apropie, mielul trebuie să-și predea propria sa lână, care cu drept îi aparține și ar putea s-o păstreze. Lâna îi aparține, și totuși este luat, întins pe o masă, unde i se leagă picioarele. Mielul nu se zbate pentru lână. El nu face gălăgie. Apoi i se ia dreptul lui, pentru că este un miel. El nu poate face nimic împotriva. Natura lui este de fapt așa.

Dar dacă vă puneți odată de-a curmezișul unui creștin, atunci veți constata dacă el este un miel sau o capră. Se observă imediat ce este el, numai dacă îi barează cineva drumul. Acesta este motivul pentru care biserica se află astăzi în starea în care este. Noi ne-am denumit singuri miei ai lui Dumnezeu. Femeile și bărbații au început să lucreze în fel și chip, numai ca miei ai lui Dumnezeu, nu! Ele umblă în pantaloni scurți pe stradă, poartă părul scurt și coafat în toate chipurile.

Cu ani în urmă nu ați fi reușit să convingeți pe femei nici cu bani să facă așa ceva. Apoi vă mai mirați de ce se află biserica în starea aceasta! Asta vine de acolo că ați îmbrăcat însușirea unui lup sau a unei capre, în loc să fiți blânzi și smeriți în Cuvânt.

Voi ziceți: "Acesta este dreptul meu, frate Branham." Eu știu că este dreptul vostru. Da, frizerii și coafezii coafează pe femeile acestea creștine pentru că ei au dreptul acesta. Este adevărat! Aceasta este prioritatea voastră ca americani. Dar sunteți dornici să cedați dreptul vostru, pentru a semăna cu un miel? Sunteți dispuși să vă subordonați?

Voi, femeilor, cum umblați cu ani în urmă pe stradă? Este groaznic să privești cum se îmbracă femeile în ziua de azi. Eu nu vorbesc despre prezbiterieni sau metodiști, eu vorbesc despre voi femeile care cred în sfințire. Cum umblați pe stradă? Eu am în mașina mea, în față, atârnată o cruce. Cineva mi-a spus: "Billy, știi tu că acesta este un mic semn catolic?" Eu am întrebat: "De când au primit catolicii singuri dreptul la cruce?" Niciodată! Acesta nu este un simbol al crezului catolic, ci un semn al credinței creștine.

Catolicismul este închinarea la oameni decedați, la sfinți și la Maria. Noi nu ne închinăm la morți, noi nu ne închinăm la sfânta Cecilia și la alți sfinți. Acesta este catolicismul - spiritism în formă mare. Crucea reprezintă pe Cel ce a murit și a înviat.

Eu am răspuns: "Eu am crucea din mașină într-o anumită poziție, atunci când privesc strada. Cu 25-30 de ani în urmă, când orbisem aproape total, am promis lui Dumnezeu că eu voi privi numai spre ceea ce este adevărat, dacă El îmi va vindeca ochii." Eu i-am mai spus: "Pretutindeni unde privești, vezi numai destrăbălare: femei dezbrăcate, care se întind prin parcuri peste tot. Eu însă privesc spre această cruce, în loc să privesc la acele lucruri. Eu mă gândesc la jertfa lui Hristos pentru mine și îmi întorc capul de la aceste lucruri trecătoare și urâte." Aleluia! Voi să nu spuneți că aceștia sunt doar catolicii și bapțiștii - sunt chiar penticostali! Amin.

Voi spuneți: "Eu am dreptul pentru asta, frate Branham." Aveți dreptate, dar dacă ai fi un miel, ai ceda aceste drepturi. Dar dacă vă purtați astfel, Duhul Sfânt pleacă. Porumbelul cel blând zboară de la voi. El nu se lasă dezonorat prin voi. Nu, nu! Să nu vă gândiți niciodată că vă puteți purta astfel și totuși să mențineți pe Duhul Sfânt în mijlocul

vostru. Așa ceva nu puteți! Așa ne-o spune Biblia. Trebuie să cedați drepturile voastre și să nu spuneți: "Toate femeile fac la fel."

Și voi bărbații, creaturi slăbite, fără șira spinării, se vede din ce sunteți plămădiți, dacă permiteți femeilor voastre astfel de lucruri. De aceea nu posedați pe Duhul Sfânt în măsura pe care o pretindeți. Altfel ai fi suficient de bărbat ca s-o convingi pe soția ta, ca ea să se poarte ca o doamnă aleasă atât timp cât ea trăiește cu tine. Amin. Asta sună tare, a ceva de modă veche. Dar tocmai aceasta este ceea ce are nevoie biserica astăzi: o spălătură după moda veche prin Duhul Sfânt - după aceea despărțiți de celelalte rufe murdare, uscată și călcată. Desigur!

În ce situație a ajuns lumea aceasta! Miercurea seara în loc să meargă să asculte Cuvântul Domnului, își bagă capul în televizor. În toată țara nu există copil care să nu cunoască câteva stele de cinema. Voi știți câtă minciună se spune acolo, mai ales lucruri de care n-ar trebui să știe copiii, și totuși îi lăsați să-și umple capul cu ele. Dar numai un procent știe ceva despre Isus. Lumea asta este așa de stricăță! Țara noastră creștină, Statele Unite ale Americii, este așa de departe de Dumnezeu, pentru că a respins pe Duhul Sfânt. O, voi spuneți: "Eu mă duc la biserică și mă bucur." Se poate. Dar dacă acest Porumbel sfânt nu se poate așeza în inima ta ca să lucreze și să preschimbe totul în așa fel ca să devii alt om, care lucrează conform voii divine, aceasta nu-ți va ajuta la nimic. Voi nu puteți imita un creștin. Trebuie să fiți unul. Amin.

Nu demult am fost într-o casă pentru a vizita pe un bolnav. Era acolo și o fetiță. Apoi a intrat un mic "Oswald" în casă. Avea pălăria cam într-o parte. A întrebat-o pe mama lui: "Mamă, mâncarea este gata?" Ea i-a răspuns: "Dragul meu, este înainte de ora mesei și nu am avut timp să pregătesc altă mâncare. Îți fac un sandviș. Uite aici sunt câteva portocale." Băiatul a mers și a luat o portocală, a privit-o, a mușcat odată și a trântit-o cu toată puterea de perete, că tot sucule s-a scurs pe perete în jos. El a zis cam așa: "Dacă asta este tot ce aveți, atunci eu mă duc." Eu mă gândeam: "O, Doamne, acest băiat ar trebui să-mi aparțină numai cinci minute. Băiete, pielea ta ar trebui tăbăcită, încât să nu mai aibă vreme nici să se dezmeticească!" Părinții însă stăteau acolo pe gânduri și nehotărâți.

Ceea ce îi lipsea, era o lecție așa, după moda veche. Noi avem nevoie din nou de cămine și de predicatori ca pe timpuri, care să stea la

amvon, vestind adevărul și să-l prezinte așa cum este. Amin. Acesta este adevărul. Fetița din casă cu numele Mary, și-a mușcat și ea buzele, a scos nasul afară, ochii și buzele erau cam vopsite, și a ieșit din casă. Ce rușine! Cât de neascultători sunt copiii!

Biblia spune că ei vor fi astfel, la fel ea spune și ce vor face, și alte lucruri care se desfășoară acum în lume. Asta se întâmplă pentru că au întristat pe Duhul Sfânt până S-a retras definitiv.

Cum era situația cu ani în urmă? Noi vom sărbători peste câteva zile prima revărsare a Duhului Sfânt din America. Era acum 50 de ani, într-o adunare penticostală de pe strada Azusa, din Los Angeles. Acolo a căzut mai întâi Duhul Sfânt, în timp ce era adunată mulțimea. Atunci când a venit Hristos printre acești oameni, ei au devenit așa de blânzi și plini de pace! Ei trăiau o viață de jertfă, o viață sfântă. Ei erau îngăduitori. Ei se lăsau călăuziți în voie de Duhul Sfânt. Ei nu se interesau ce vor zice oamenii și erau de fapt de "modă veche", fără a se jena. Ei nu se jenau dacă erau numiți "nebuni" și se lăsau călăuziți în voie de Duhul Sfânt.

Dar astăzi ele poartă cutia cu cosmetice, poartă pantaloni scurți, și asta pe stradă. Este o rușine! Dar ei se pretind a fi umpluți cu Duhul Sfânt. O, ei spun: "Eu doar am vorbit în limbi." Da, dar și Satana face așa ceva. Sau: "O, eu mă bucur și tresalt." Satana o face și pe asta. Satana știe să imite tot ce vine de la Dumnezeu, în afară de dragoste. Dragostea și adevărul nu sunt de partea lui.

Când voi ați început să nu mai iubiți Cuvântul, în curând nu ați mai iubit nici pe frați. Apoi ați devenit puțin mai aroganți. Ați început să încheiați compromisuri. Apoi s-au format grupuri și câte o clică în comunitate. Unul spunea: "Știi tu că păstorul este așa și așa! Sau, diaconul este astfel", iar voi i-ați ascultat! Acesta este motivul pentru care aveți atâtea necazuri și greutăți. Ați început să-l ascultați pe cel rău, ați participat la urlatul lui în surdină, în loc să vă lăsați călăuziți de porumbelul blând al Duhului Sfânt. Porumbelul lui Dumnezeu care vrea să vă conducă și să vă binecuvânteze.

Dacă vine peste voi una din acele apucături turbate, porumbelul pleacă imediat. Așa este. El nu poate suporta așa ceva. Ființa lui este astfel. O, așa ceva El nu poate suporta! El nu poate suporta când bârfești pe aproapele tău. Așa ceva el nu primește. El pleacă imediat și vă

părăsește. El nu poate suporta așa ceva. Porumbelul este blând, este bun. El nu poate suporta ceea ce nu corespunde ființei lui.

Dumnezeu este în stare să creeze o altă ființă din voi, bărbați și femei. El poate să vă dăruiască o altă ființă. Voi spuneți: "Frate Branham, ce am putea face noi?" Să deveniți din nou un miel. Numai aceste două ființe se unesc: mielul și porumbelul. Porumbelul nu coboară pe nimic altceva, decât pe miel. Dacă ați devenit o capră, atunci grăbiți-vă să scăpați de duhul acesta bătrân de capră.

Dacă ați devenit un palavragiu, atunci depuneți aceasta. Am predicat odată într-un oraș cât de puternic am putut. Au fost adunați acolo mii de oameni. Eu am făcut chemarea la altar și mă gândeam că am pomenit orice păcat. Eu pomenisem toate păcatele de care îmi adusesem aminte. Și, în acea seară, după serviciul divin, a trecut pe lângă mine o femeie renumită și a zis: "Frate Branham, sunt de-a dreptul bucuroasă pentru că pe mine nu m-ai pomenit în seara aceasta." Eu gândeam: "Ea trebuie să fie o creștină adevărată." Ea mi-a zis: "Pe mine nu m-a atins nimic în seara aceasta." Am răspuns: "Da, sunt bucuros să aud așa ceva, scumpă doamnă. Tu trebuie să fii foarte aproape de Împărăția lui Dumnezeu." Apoi a plecat. O altă doamnă, care a stat în apropiere, a trecut pe acolo și am întrebat-o: "O cunoaște-ți pe această femeie?" "Da" "Eu sunt de părere că trebuie să fie o creștină adevărată." Însă această doamnă mi-a spus: "Ceva nu ai pomenit în seara aceasta, frate Branham - adică pălăvrăgeala. Doamna care s-a spălat așa de frumos pe mâini, este cea mai mare palavragioaică din țară." Așa este.

Dacă sunteți de acord cu unul din aceste lucruri, indiferent dacă predicatorul le pomenește de la amvon sau nu, dacă vedeți aceste lucruri firești și le tolerați, sunteți încă departe de Dumnezeu, iar Duhul Sfânt se ține deoparte. Acesta este motivul pentru care nu mai avem adunări ca altădată, de ce nu putem pătrunde în dimineața aceasta la lumină, de ce nu se mai țin adunări mari în corturi în țara aceasta. Este pentru că am întristat Porumbelul duios al lui Dumnezeu, așa că a plecat. Așa este. El nu va mai fi cu noi, atât timp cât vom fi indiferenți, când bârfim pe alții, ripostăm și insistăm în voia noastră.

Eu doresc să observați ceva. Mielul (Fiul lui Dumnezeu) este blând. Biblia spune: *"El nu a deschis gura de loc, ca un miel pe care-l*

duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund.” El nu și-a deschis gura. El nu era un om care să-și fi cerut dreptul Său. Nu! El a cedat drepturile Sale de bună voie. El era, ca om, un om blând. Dar cum căutam noi cearta în ziua de astăzi! Care este poziția celor mulți?

Ei spun: "Dacă cineva încearcă să mă lămurească, atunci mă voi duce la el și îl desființez! Băiete, pe acela îl voi cerceta din cap până în picioare. Le voi spune eu acestor fățarnici de modă veche tot ce am de spus. Așteaptă numai să-i întâlnesc! Slăvit să fie Domnul. Aleluia!" Dar, vai! Porumbelul cel blând pleacă, își ia zborul. Atâta timp cât stați pe această poziție, Duhul Sfânt nu este cu voi. Notăți-vă asta în cartea voastră!

El nu va rămâne cu voi, nu. Duhul Sfânt nu va rămâne unde este un astfel de duh. Trebuie să fie un duh de miel, un duh blând, altfel El nu rămâne. Duhul Sfânt poate călăuzi numai un duh blând, smerit. Altfel nu poate. Dacă se ivește ceva între voi, poate nici nu băgați de seamă, voi mergeți liniștiți înainte. Dar în acel moment în care El pleacă, știți deja că ați deviat.

Voi știți, primul păcat a început astfel, pe când omul și-a întors privirea de la adevăr doar un minut. Ați știut asta? Este scris în Biblie. Eva s-a întors pentru un moment de la adevăr, ca să asculte ce are Satan de spus. El i-a zugrăvit un tablou atât de frumos, încât ea a crezut de fapt această tâlcuire ca fiind adevărul. Ea a ascultat tâlcuirea. Singurul lucru pe care-l dorește Satana este ca să vă întoarcă doar câteva minute de la adevăr. În timpul acesta, el vă poate zugrăvi un tablou, spunând: "Ia privește! Știi tu, frate, știi tu soră, dacă aceștia ar fi adevărații oameni credincioși, atunci ei nu ar proceda astfel." Sigur că da. Dar gândiți-vă, este de la Satan.

Nu are nici o importanță cât de mult s-a îndepărtat cineva de la Domnul, cât de adânc s-a împotmolit în păcat - este de datoria voastră să-l ajutați și prin dragostea lui Dumnezeu să-l scoateți afară. Unde erați voi când vă avea Satan în plasă? Dumnezeu v-a scos din mlaștina aceea murdară. Aceasta este acum sarcina ta, prietene. Lumea aceasta este flămândă după puțină dragoste.

Aș vrea să mai observați o dată ființa aceasta mică - este un miel, un miel liniștit. Atunci când a fost batjocorit, El nu s-a opus. El nu a reacționat ca vârtejul, nu a făcut gălăgie, nu s-a indignat și nu a

devenit furios. Toate acestea El nu le-a făcut. El nu a deschis gura. Dar dacă cineva se atinge de noi, oh, atunci ne umflăm ca o broască, care a înghițit un cartuș de plumb, sau ca o găscă bătrână.

Se spune: "Dacă mă mai jigniți odată, nu mai vin niciodată la adunare. Nu. Lăudat să fie Dumnezeu! Aleluia! Mă vor primi nazarinenii sau penticostalii, și încă cu brațele deschise. Aleluia! Eu nu permit nimănui să mă învețe, nu-mi place." Bine, bine, dar porumbelul a plecat.

Altul zice: "Știi ceva? Dacă mai vine bătrânul acesta fățarnic la adunare, atunci eu nu mă mai duc acolo. Lăudat să fie Domnul! Atunci nu mă mai duc." Însă dacă lupul acesta vă prinde în gheare, Porumbelul pleacă imediat de la voi, iar Duhul S-a depărtat de la voi. Atunci vă mirați ce s-a întâmplat cu voi, vă mirați de ce nu corespunde totul cu o biserică vie. Vă întrebați de ce nu aveți biruință cum ați avut odată. Pentru că ființa voastră s-a schimbat. Ați devenit o capră în loc să fiți un miel. Ați devenit orice, numai miel nu. Trebuie să posedați pe adevăratul Duh blând.

Duhul Sfânt să mă călăuzească unde dorește El. O, Doamne, eu iubesc pe fiecare păcătos, indiferent unde se află el. Dacă inima unui om primește această încredințare, atunci veți vedea ce schimbare intervine în sufletul vostru. Voi întrebați: "Frate Branham, există vreo soluție pentru starea noastră?" Da! Deveniți doar niște miei, asta este totul. Dar voi aveți în continuu un "dar" și un "dacă."

Într-o seară, am întâlnit la Shreveport o tânără doamnă. Billy și cu mine ne-am dus la un local ca să mâncăm un sandviș. Acolo a venit această tânără femeie de circa 20 de ani și s-a așezat aproape de noi. Era îmbrăcată frumos. Eu observam cum ea privea tot timpul la noi. Am continuat să mâncăm. După câteva minute a intrat o altă doamnă care a salutat-o și a început să vorbească cu ea. Eu o cunoșteam. Era sora Davis. Era ea și o altă soră de la Life Tabernacle, pe care la fel o cunoșteam. Ele au venit și la masa noastră, ne-am salutat, iar după câteva minute ele au plecat la o masă.

Apoi a îndrăznit și tânăra noastră de la masa vecină, zicând: "Frate Branham, în seara aceasta a fost o predică frumoasă." Eu am zis: "Bună ziua, soră, mulțumesc." Am întrebat-o: "Ești și tu membră la Life Tabernacle?" Ea a răspuns: "Da, sunt. Dar știi, frate Branham, de fapt ar

fi trebuit să cânt în cor, dar ei au acolo o interdicție. Eu am învățat ani de zile să cânt, am cântat solo și duete. Dar aici nu pot cânta pentru că ei au o interdicție pentru femeile vopsite. Ele nu au voie să cânte în cor.” Eu am zis: "Lăudat să fie Dumnezeu pentru acest Life Tabernacle.” Ea mi-a zis: "Aș vrea să te anunț, frate Branham, că eu sunt o creștină!" Atunci i-am spus: "Soră dragă, ar fi bine să te duci acasă și să-ți speli fața, sau vrei cumva să-mi spui că astfel de nimicuri, ca de exemplu acest machiaj, n-o să-ți devină un obstacol pe drum?"

Eu pot să vă dovedesc că lucrurile acestea vin de la cel rău. Eu pot să vă dovedesc că originea acestui machiaj vine de la păgâni. Cine poartă aceasta, poartă de fapt pe corpul lui semne păgâne. Am fost în Africa la hotenții din junglă și mi-am dat seama de unde vine moda aceasta cu cercei în urechi, lăncișoare la gât și mai ales tatuajul și vopsitul pieii. De unde vin acestea? De la păgâni. Biblia nu vrea ca noi creștinii să fim păgâni, dar dacă purtați astfel de semne, vă dați singuri înfățișarea unui păgân. De vină este și păstorul vostru care nu v-a spus adevărul. Așa vorbește Biblia despre aceste fapte.

Voi spuneți: "Frate Branham, dacă port părul scurt este mai confortabil și mai răcoros.” Așa este, dar dacă purtați părul lung, este mai răcoare pentru voi dacă luați părul acela lung și vi-l prindeți puțin sus, așa frumos, încât gâtul vă rămâne aerisit.

Știți voi ce spune Biblia? Că bărbatul are dreptul s-o alunge pe soția lui de la el și să se despartă de ea, dacă ea își taie părul. Prin aceasta ea îi arată că ea a devenit necredincioasă. Este scris în Biblie. Citiți în 1Corinteni 11 și vedeți dacă nu este așa. O femeie care-și taie părul, necinstește prin aceasta capul ei, care este bărbatul. Dacă ea mai este și necinstită, atunci ar trebui să se despartă de ea și s-o trimită de la el. Așa este! Dar vedeți, păstorul nu vă spune lucrurile acestea. Din cauza aceasta faceți toate aceste lucruri. Biblia spune asta bărbatului.

Nu de mult cineva mi-a scris următoarele: "Frate Branham, pentru femei nu se mai găsesc alte bluze decât transparente, din nylon și ar fi corect dacă și noi femeile creștine am purta aceste bluze.” Eu am răspuns: "Ascultă soră, eu aș mai avea ceva de adăugat aici. Ceva puteți face: dacă nu mai găsiți alte bluze în magazine, atunci confecționați-vă singure bluze. Se mai găsesc mașini de cusut în comerț.” Am mai zis: "Asta exprimă deja ceva de la sine. Faptele voastre, modul vostru de a

aborda lucrurile, arată ce este în voi.”

Acesta este motivul pentru toate cârtirile, certurile, bârfelile și tot ce se întâmplă în biserică. Acestea sunt faptele firii prin care poți destrăma o comunitate. Este dovada că ați permis lui Satan să intre în voi și Duhul Sfânt v-a părăsit. Eu știu că aceste cuvinte vă dau foc, dar pentru asta au și fost spuse. Asta ar trebui să rezolve predica în voi, cu acest scop s-au spus acestea. Nu pentru că eu sunt șiret sau vreau să lucrez înțelept, ci pentru ca să vă arăt unde zace necazul, pentru că într-o zi trebuie să stau acolo și să dau socoteală pentru voi.

Faptele noastre și felul nostru de a lucra dovedesc de fapt cine suntem. Dacă mai aveți puțin din ura aceea veche, care se umflă pentru toate nimicurile, când ieșiți afară și vă purtați astfel, criticați și sunteți vulgari, atunci se dovedește de unde vine călăuzirea voastră.

Ce se poate face atunci? Să scoateți lucrurile acestea afară, iar Porumbelul se întoarce din nou în inima voastră. Atunci când porumbelul a zburat din corabie, el era afară. Dar el s-a întors și a bătut la ușa cea veche, până ce Noe a deschis. Duhul Sfânt este aici. El vrea să intre înăuntru. Cu scopul acesta a venit azi aici Duhul Sfânt. El nu v-a părăsit definitiv. Porumbelul se află afară, undeva, pe un pom. El este pregătit să se întoarcă și să intre din nou în voi, pentru a vă reda dragostea, pacea, bucuria pe care ați avut-o mai înainte. Așa este, desigur.

El este pregătit să facă aceasta. El tânjește după voi, dar voi nu-I permiteți să intre. Eu nu mă adresez acum celor străini. Eu nu știu ce vă spune păstorul vostru. Eu vorbesc numai celor de aici, din Tabernacol. Eu nu mă adresez către voi, oamenii care sunteți din alte biserici, ci către cei ce vin aici la adunare. Așa suntem noi aici.

De aceea a zburat Porumbelul. Cineva începe cu o problemă minoră în biserică și imediat se derulează totul ca o avalanșă. "Oare o fi adevărat? A făcut fratele așa ceva? Asta este imposibil!" Imediat pleacă Duhul Sfânt din locul acela. El nu poate suporta acest fel de duh. După ce v-a părăsit natura blândă a unui miel, v-ați și pomenit fără prezența Duhului. Exact acest lucru se potrivește și azi. De aceea se află oamenii în starea în care sunt acum, pentru că ei au permis unui duh străin să intre în inima și în viața lor. Din cauza aceasta este totul așa cum este.

Biblia spune că aceasta este cauza că sunt așa de mulți bolnavi și

neputincioși printre noi - din cauza acestor lucruri. Noi trebuie să fim blânzi, să căutăm pacea. Trebuie să fim un miel, ca Porumbelul să rămână cu noi. Gândiți-vă, Porumbelul va veni. Dar voi aveți justificări și dovezi că nu-i așa cum spune Cuvântul. Se spune: "O, frate Branham, să nu-mi spui că eu nu aș fi primit pe Duhul Sfânt. Aleluia! S-a întâmplat în seara aceea. O, când El a intrat în mine, eu am plecat de acolo cu bucurie." Sigur că El a fost acolo. "O, frate Branham, eu m-am simțit așa de bine. În mine era un simțământ încât puteam să îmbrățișez pe oricine, orice pasăre de pe pom și să o sărut. Oamenilor care mi-au făcut rău, le puteam ierta totul și-i îmbrățișam. O, frate Branham, ce am simțit eu atunci!" Sigur, acesta a fost Duhul Sfânt.

Dar voi înțelegeți de ce El nu a putut să rămână. Atunci erăți un miel. Dar când ați devenit un lup, El a zburat de la voi. Nu depinde de Porumbel. Voi ați cauzat-o, atunci când ați primit un astfel de duh în voi. "Am făcut eu asta, frate Branham?" Da, atunci când ați ascultat de palavragiul acela, când ați ascultat pălăvrăgeala, când ați ascultat la minciunile altora și când ați zis: "Doar eu am dreptul la așa ceva."

Mielul nu are nici un drept! Voi ați fost răscumpărați cu un preț scump, cu sângele Fiului lui Dumnezeu. Voi nu aveți drepturi. Aleluia! Singurul drept pe care îl aveți, este să veniți la izvorul care este plin cu sângele Domnului, care a curs din venele lui Emanuel. Dacă păcătosul se cufundă în această viitură, el se va curăța de orice păcat, de orice pată și sarcină.

Da, desigur! Singurul drept pe care-l posedați este să predați voia voastră lui Dumnezeu. De aici încolo preia El conducerea. Aici este cauza pentru atâtea lucruri ciudate.

Atunci când Duhul Sfânt vrea să mă trimită într-un anumit loc, El zice: "Încetează aici cu adunările. Te duci în acel loc...", atunci eu încetez, frate, și mă duc mai departe. Așa este, pentru că voi trebuie să fiți călăuziți de Duhul Sfânt, iar singura posibilitate de a fi călăuzit de Duhul Sfânt constă în faptul de a rămâne blând și să nu crezi niciodată că știi prea multe. Dar voi vă gândiți: "Eu știu foarte multe." Da, da, creierul vostru este așa de plin și de ocupat, și totuși nu poate prelucra nimic de la sine. Chiar de cunoașteți toate cărțile, dacă știți toate răspunsurile, poate că știți greaca și ebraica, dar nu aveți un loc unde Porumbelul să se poată așeza.

Da, voi știți totul. De aceea nu vă poate călăuzi Porumbelul, tocmai pentru că știți prea multe. Mielul nu pretinde că știe ceva. Altceva trebuie să-l călăuzească. Glorie! Așa este. El nu știe nimic. Amin. Singurul lucru pe care eu îl știu este că Hristos a murit pentru mine pentru a mă salva.

Prin California a venit odată un om care ducea o inscripție pe pieptul lui. Acolo scria: "Eu sunt un nebun pentru Hristos." Pe spatele lui, el purta o întrebare: "Al cui nebun ești tu?" Aceasta este întrebarea. Deveniți nebuni pentru lume, pentru ca Duhul Sfânt să vă poată călăuzi. Fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt călăuziți de Duhul Sfânt. În Romani 8:1 este scris: *"Acum dar, nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul fireii pământești, ci după îndemnul Duhului."*

Ei nu umblă urlând ca lupii și bârfind, ci urmează Porumbelul. Amin. Fratele Doc obișnuia să cânte: "Umple calea mea în fiecare zi cu dragoste, în timp ce umblu cu Porumbelul divin. Lăsați-mă să trec prin viață cu un cântec și Cuvânt, cu zâmbet pe buze. Umple calea mea în fiecare zi cu iubire."

Ce zi liniștită va fi pentru capela Branham, pentru orice altă comunitate sau orice alt om, când ei vor ceda drepturile lor, pentru a fi un miel al lui Dumnezeu!

"De ce depinde acest lucru, frate Branham?" Deveniți din nou un miel, din nou blânzi, așa ca să nu mai știți nimic, întoarceți-vă și subordonați-vă din nou lui Hristos. Nu încercați să veniți din nou cu ceea ce știți. Umblați doar simplu, blând, liniștiți, smeriți și prietenoși și atunci Porumbelul vă va călăuzi.

Dar dacă ascultați pălăvrăgelile altora, dacă ura se urcă din nou în sus, când începeți să vedeți doar cu mintea, să vă căutați drepturi pentru una și pentru alta, atunci Porumbelul se va îndepărta imediat. Atunci el nu mai este cu voi. În dimineața aceasta El nu este departe, Biserică! El este aproape, pe o mlădiță a păcii și așteaptă ca ființa voastră să se schimbe. Amin. Astăzi trebuie să cedați toate drepturile voastre, să vă predați lui Dumnezeu, și să permite-ți să vi se tundă toate drepturile. Amin.

Puteți să vă închipuiți un miel plin de lână? El își prezintă dreptul său și îl predă. Normal. El geme doar, se predă complet, este pus

pe masă și tuns. Ei știu că este bine pentru miel. Atunci el se răcorește și poate fugi din nou, după ce i s-au luat toate drepturile și l-au tuns! O, el este fericit, sare în sus și se simte minunat. Da, desigur.

Asta primiți după ce ați cedat toate drepturile. Dar voi trebuie să renunțați la ele, să permiteți Cuvântului Lui să vă tundă de toate obiceiurile lumești - atunci deveniți o făptură nouă în Hristos.

În Africa, eu am vorbit cu un frate bătrân sfințit (predat-n.t.). El mi-a spus: "Frate Branham, eu știu că tu crezi în supranatural." Eu am răspuns: "Desigur, fratele meu." El a continuat: "Cu ani în urmă, eu mi-am închipuit că aș fi cineva. Eu credeam că sunt un creștin adevărat. Dar atunci s-a întâmplat ceva în comunitatea noastră. Ca să ajung la locul de adunare, trebuia să urc un deal de vreo 300-400 de metri, pe un drum care șerpuia printre tufișuri. Acolo sus aveam adunări de rugăciune. Eu credeam că am devenit un creștin adevărat. Cunoșteam toată Biblia. Învățasem și ebraica și puteam exprima fiecare cuvânt corect. Toți veneau la mine, iar eu puteam să vorbesc cu ei din Biblie. Eu știam ce vorbesc."

El a povestit mai departe: "Într-o seară urcam din nou dealul la adunarea noastră de rugăciune. Existau acum atâtea certuri în comunitatea noastră... Se formaseră grupuri și erau unii împotriva celorlalți. Pe drumul meu, urcând dealul, mi-am dat seama că cineva mă urmează. Mă gândeam să aștept până mă va ajunge din urmă. Atunci puteam să ne întreținem puțin, așa, urcând dealul. În timp ce pășeam încet, așteptând, a venit un bărbat urcând dealul. El avea o legătură, ca o greutate pe spatele său, legătură care era chiar mai mare decât bietul om. El sufla din greu, făcea doar pași mici și se lupta astfel să înainteze. Eu i-am spus: "Prietene, pot să te ajut la transportul greutății până sus?" "Nu", a răspuns el, "eu trebuie să duc greutatea." Eu m-am uitat la mâinile lui și am recunoscut că văd o vedenie, pentru că El purta semnele rănilor pe mâna Sa. Atunci am căzut jos și am întrebat: "Doamne, Tu porți păcatele lumii întregi în legătura aceasta?" El mi-a răspuns: "Nu, sunt numai păcatele tale pe care le port urcând dealul, ca să poți urca și tu."

Exact așa este. Dacă privim bine acolo, vom înțelege că El poartă păcatele noastre. Asta nu vă face să vă simțiți smeriți și rușinați? El ia inima noastră rea și o prelucrează, ca noi să putem urca drumul.

Nu demult am fost la vânătoare. Voi știți că eu mă duc cu plăcere la vânat. În apropiere trăia un om rău. El era cu adevărat un om răutăcios. El tot râdea de mine pentru că eu nu vânam mamele și puii mici. Eu spuneam: "Așa ceva este brutal. De ce nu te porți ca un vânător adevărat, să împuști doar țapii cei bătrâni sau animalele care pot fi împușcate. Acestea ni le-a dăruit Dumnezeu. Lasă, deci, tineretul și mamele în pace." El mi-a răspuns: "Aha, tu ești doar un laș, predicatorule!" Tot timpul îmi spunea el astfel de lucruri. Eu i-am spus: "Uite ce, dacă aș fi flămând cu adevărat și mi-ar trebui unul din tinerii aceștia, atunci cred că Dumnezeu mi-ar permite. Dar așa, numai pentru a mă lăuda cu ele, eu nu le împușc." Dar el o făcea și putea să-și umple o mașină cu ei. Își făcuse un fluier cu care imita strigătul puilor.

Într-o zi eram din nou împreună în același sector. Mie îmi era rușine pentru el. I-am spus: "În locul tău, mi-ar fi rușine." Când avea posibilitatea el omora 8-10 pui odată. El făcea tot felul de lucruri. El lua doar bucățile bune, iar restul le lăsa pe jos. I-am spus: "Tu n-ar trebui să faci astfel de lucruri." "O, voi predicatorii sunteți niște lași."

Într-o zi el s-a ascuns din nou, a luat o frunză și a suflat în ea, imitând strigătul unui pui. După ce a făcut acest lucru, o căprioară atât de frumoasă a ridicat capul și a pășit în față. Puteam vedea cum privea ea cu ochii ei mari împrejur. Vânătorul și-a pregătit pușca, a ochit și era gata să împuște căprioara. Ea îl vedea pe vânător. Dar știți, ea nu băga în seamă pușca, pentru că puiul ei o chemase. Ea se uita după puiul ei care era în pericol. Ce expresie a dragostei de mamă în fața morții! Ea stătea în fața morții și privea de-a dreptul în țeava puștii! Știți, asta a fost atât de puternic, încât l-a biruit pe vânător, colegul meu, care a aruncat pușca jos, în fața sa. Apoi a alergat la mine, mi-a cuprins brațul și a spus: "Billy, roagă-te pentru mine, eu m-am săturat." Asta s-a întâmplat când el a văzut curajul unei mame eroine. O, dacă lumea ar vedea în inimile noastre dragostea lui Dumnezeu și curajul ei descoperit!

Ce deosebire va fi atunci când Porumbelul lui Dumnezeu va putea intra în inimile noastre ca să ne facă pe fiecare blând și smerit. Acolo, în luminișul acela, m-am rugat pentru tânărul acela și l-am condus la Domnul Isus. De atunci el este un vânător respectuos. Sigur că da; el credea că are dreptul să facă tot ce dorește. "Ele (animalele) se

află în sectorul meu și îmi strică ierburile", zicea el înainte. Eu îi spuneam: "Asta așa este, dar este neomenesc să faci una ca asta." Voi trebuie să renunțați la drepturile voastre. O, Doamne, dăruiește-ne har ca s-o facem!

Cu mai mult de 100 de ani în urmă, a trăit în sud-vestul Statelor Unite un creștin adevărat și bun, Daniel Curry, un om smerit, temător de Dumnezeu, sfânt, văzut bine de toți oamenii. Există o relatare despre el, cum a fost răpit în veșnicie. După ce a ajuns la poarta de mărgăritare, a fost întâmpinat de un portar care l-a întrebat: "Cine ești tu?" El a răspuns: "Sunt evanghelistul Daniel Curry. Eu am adus mii de suflete la Hristos. Acum doresc să intru aici. Calea mea s-a sfârșit pe pământ și eu nu știu alt loc unde aş putea poposi."

Și pentru voi va veni rândul într-o zi, păcătoșilor și decăzuților! Și tu, care ai întristat pe Duhul Sfânt, încât el te-a părăsit, îți va veni rândul. Tu nu mai ești blând și plin de dragoste. Au trecut ani de când ai plâns ultima dată. De mult nu ți-a mai fost rușine. Tu ai pierdut orice smerenie. Desigur! Dar într-o dimineață, ea (moartea) va sta la ușa ta. Dar de ce nu permiți Duhului Sfânt să intre, când el vine și bate la ușă?

Când a ajuns, deci, Daniel Curry la poartă, portarul a zis: "Voi vedea dacă numele tău este scris aici." A căutat peste tot, însă nu a putut găsi numele lui. "Nu", s-a auzit apoi, "un Daniel Curry nu este trecut aici." "O, a zis el, sigur este. Eu sunt un evanghelist și am scos multe suflete pentru Hristos. Eu am încercat să fac ce este drept." Portarul a spus: "Îmi pare rău, dragul meu, că trebuie să-ți spun, dar numele Daniel Curry nu este trecut aici." El a spus mai departe: "Eu îți spun ce ai putea face. Aici nu ne putem ocupa de cazul tău, dar dacă vei face recurs, poți face la judecată în fața tronului mare și alb, dacă dorești asta. Dar aici nu te putem ajuta, pentru că nu ești înregistrat. Aici nu există har pentru tine. Ai vrea să faci recurs?" El a răspuns: "Domnul meu, aş putea face altceva decât să fac recurs?"

Răspunsul a venit: "Asta poți face în fața judecății la tronul alb." Daniel Curry a povestit că lui i s-a părut că ar fi plutit prin univers. A ajuns apoi la un loc unde s-a făcut mai multă lumină. Cu cât ajungea mai departe, spunea el, cu atât era zona mai luminoasă. Era o lumină cu mult mai mare ca soarele. El a zis că a tremurat și s-a zguduit. După ce a intrat, a auzit o voce: "Ai fost desăvârșit pe pământ?" Vocea

venea din lumină. "Nu", a răspuns el tremurând, "eu nu am fost niciodată desăvârșit."

"Ai fost sincer cu oricine?" El a răspuns: "Nu", și i-a venit în minte că au fost situații când nu a fost așa de sincer. "Nu", a zis el, "nu am fost sincer."

"În viața ta ai spus întotdeauna adevărul?" El a recunoscut: "Nu, eu îmi aduc aminte de unele aspecte când am trișat. Eu nu am spus totdeauna adevărul deplin."

"Ai luat vreodată ceva ce nu ți-a aparținut? Bani sau altceva ce nu-ți aparținea?" El a povestit că pe pământ s-a pretins om bun, dar acolo el a recunoscut: "Eu am luat lucruri care nu mi-au aparținut."

Apoi s-a spus: "Înseamnă că nu ai fost desăvârșit!" El a zis: "Nu, eu nu am fost desăvârșit." El aștepta în orice clipă să audă din acea lumină - unde se odihnește Porumbelul - un cuvânt ca de tunet: "Condamnat!" Dar în schimb, el a auzit o voce care era mai dulce ca vocea unei mame, cea mai dulce voce pe care a auzit-o vreodată. El s-a întors și a văzut fața cea mai dragă pe care el a văzut-o vreodată, mai atrăgătoare decât fața unei mame. Era El, și a spus: "Daniel Curry, a lucrat pe pământ pentru Mine. Este adevărat că el nu a fost desăvârșit pe pământ, dar el a depus mărturie pentru Mine. El a mărturisit pentru Mine, acum stau eu pentru el în ceruri. Pune toate păcatele lui în sarcina Mea." Dar cine va intra și va mijloci în ziua aceea pentru tine, frate, dacă tu Îl întristezi, încât el trebuie să te părăsească? Eu nu pot predica mai departe. Să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Scumpe Doamne, ai venit ca un Miel smerit și umilit pe pământ. Păsările au cuiburi, vulpile au vizuini, dar Tu nu ai avut unde să-Ți pleci capul, deși ești Domnul Măririi. Când Te-ai născut, nimeni nu a avut haine pentru Tine. O, Doamne, cu ce mă ajută îmbrăcămintea mea? La ce-mi folosește mașina, la ce folos o casă frumoasă? Cu ce mă vor ajuta în ziua aceea? Tu nu ai avut nici un prieten. Nimeni nu a vrut să fie prietenul Tău. Nimeni nu părea că vrea să țină cu Tine. Tu ai spus că în ziua aceea vei spune: "Am fost flămând, dar nu Mi-ați dat să mănânc. Am fost gol și nu M-ați îmbrăcat!" Cu ce ne va ajuta tot ceea ce posedăm, în ziua aceea, Doamne. Lasă-ne să intrăm în lucrare pentru Tine, pentru că Tu ești Atotputernicul.

O, Doamne, noi auzim chemarea Porumbelului care-și deschide

aripile în lumina aceasta mare, care va străluci în toată veșnicia. Tu locuiești în lumină. Acolo va trebui să stai singur - fără fratele meu, mama mea, tatăl, soția și copiii mei, păstorul meu. O, Doamne, ce vei face atunci? S-ar putea ca timpul acela să fie deja înainte de apusul soarelui. O, Isuse, eu stau acum aici pentru Tine. Eu voi lua azi o decizie. Voi înceta cu orice bârfeli la adresa altora. Voi înceta să caut diferențe sau divergențe cu frații. Voi ceda totul. Tunde-mă, Doamne! Primește tot ce posed. Primește-mă, Doamne. Eu aș sta în locul Tău. Eu aș vrea să fiu tuns. Eu doresc ca tot egoismul, orice mândrie, orice indiferență, totul, să fie luat de la mine. Atunci aș vrea să stau pentru Tine ca miel tuns și să părăsesc orice distracție lumească, tot ce este denumit ca distracție lumească: dansul, banchete, haine necuviincioase, fața vopsită, buzele și unghiile vopsite, și toată nepăsarea, tot ce pare lumesc.

Tu ai spus să nu fim ca lumea aceasta și să nu avem nimic de-a face cu lumea aceasta. "Ieșiți afară din ea!" O, Doamne, ajută-mă, Dumnezeu! Tunde-mă astăzi, ia-mă ca pe un miel și eu să devin mut, încât să nu-mi deschid gura, să nu zic nimic, ca să fiu de acord ca Tu să mă tunzi.

O, Dumnezeu, cât de schimbat va fi atunci totul. Eu îmi aduc aminte cum m-ai tuns Tu odată, când Tu mi-ai luat soția, fiica, tatăl și fratele. Tu m-ai tuns de tot. Dar în inima mea știam că eu Te iubesc. Cât de mult m-ai binecuvântat! Cât de bun ai fost cu mine! Tot ce sunt și puteam să fiu, ce voi fi vreodată - să fii Tu, Doamne. Tu ești totul. Eu îmi recunosc greșelile mele, tot ce am făcut sau ce am gândit. Tunde-mă numai, Doamne. Eu doresc să devin mielul Tău. Să nu mă primești numai pe mine, Doamne, ci pe fiecare miel care se află astăzi aici și pe cei ce în viitor doresc să fie miei. Tunde-i pe toți în ziua aceasta, iar pe cei ce vor auzi Cuvântul acesta în viitor, pe fiecare la vremea lui. Doamne, leagă picioarele lor de stâlpii Evangheliei. Ajută-i prin Duhul Tău să fie călăuziți la pocăință și să recunoască acum că ei au fost nepăsători față de Dumnezeu. Fie ca El să tundă orice indiferență, lumea din inimă și toate lucrurile ei. Tunde totul în această zi, ca să putem sta înaintea Ta ca niște creștini născuți din nou, răcoriți și senini înaintea Ta. Te rugăm, Doamne.

Eu Te iubesc. Eu doresc să plec, indiferent de vreme, dacă-i

fierbinte sau rece, dacă-mi place sau nu, ca să mărturisesc pentru Tine, pentru ca în ziua aceea Tu să fii apărarea mea și să spui: "El a mărturisit pentru Mine, acum mărturisesc Eu pentru el aici."

O, Doamne, admite-ne astăzi în prezența Ta. În timp ce toate capetele sunt plecate, la fel și inimile, aș dori cu plăcere, dacă în dimineața aceasta este cineva aici care să recunoască acum că el a încercat să-și impună voia sa proprie. Tu ai făcut lucruri pe care nu ar fi trebuit să le faci, iar în dimineața aceasta ești dornic ca Domnul să te tundă. Spune: "Fă Tu din mine un miel adevărat!" Ridicați mâna, în caz că vi se potrivește.

Dumnezeu să te binecuvinteze, femeie, frate, și pe tine frate. Mai este cineva aici care ar dori să spună: "Tunde-mă, Doamne! Eu stau aici, eu sunt o oaie. Eu nici nu voi deschide gura mea. Eu doresc ca Tu să tai tot ce este lumesc în mine." Dumnezeu să te binecuvinteze frate... femeie...băiatule. Tunde-mă, Doamne! Soră Gerti, Dumnezeu să te binecuvinteze. Tunde-mă, Doamne, acum. Eu doresc să părăsesc toate lucrurile lumii. Eu vreau să ocup poziția aceea pentru Domnul, vreau să stau ca o oaie tunsă. Eu doresc ca toate lucrurile lumești să fie tăiate din mine. Eu doresc să fiu proprietatea Ta și Tu să fii al meu. Ai să mă primești, Doamne, dacă ridic acum mâna mea către Tine? Dumnezeu să te binecuvinteze, femeie, și pe tine. (Un număr mare ridică mâinile). Așa este bine. Fiți sinceri și spuneți: "Eu doresc ca Dumnezeu să mă ușureze de tot ce nu corespunde cu El, orice motiv egoist, orice indiferență. Eu doresc ca El să mă tundă astăzi de tot. Eu doresc să fiu ca El." Nu mă interesează dacă acestea sunt drepturile mele, eu vin la El. Pentru restul se îngrijește El.

Este aici vreun păcătos care nu s-a întors încă la Hristos, care nu este încă mântuit și dorește să-l aducem astăzi în rugăciune? Atunci ridică mâna ta, păcătosule, fii prieten cu El. Dumnezeu să te binecuvinteze. Mai dorește cineva să ridice mâna și să spună: "Gândește-te la mine frate Branham, eu încă nu sunt creștin și nu știu când va veni vremea mea în care trebuie să-L întâlnesc pe Dumnezeul veșniciei. Eu doresc să mă incluzi în rugăciune, înainte de încheierea serviciului." Vreți să ridicați acum mâinile voastre, înainte de rugăciune? El vede totul, Dumnezeu să te binecuvinteze, femeie, și pe tine, bărbatul. Încă cineva? "Eu vreau să fiu ca El."

Câți sunt aici care au alunecat, care au dat înapoi? "O, spuneți voi, asta nu admit frate Branham." Dar privește, Porumbelul blândeței te-a părăsit, frate, ceva nu este în regulă cu tine. Ceva nu este în ordine dacă voi nu vă suportați unul pe altul. Dacă nu puteți ierta pe orice om din adâncul inimii voastre, indiferent ce v-a făcut sau ce v-a zis, dacă voi nu puteți să-l iertați din adâncul vostru, atunci ascultați ce a spus Domnul Isus: *"Dacă voi nu iertați din inimă greșelile altora, atunci nici Tatăl ceresc nu vă va ierta!"*

Aici este foarte cald. Ce ar fi dacă Dumnezeu v-ar chema astăzi? Biserica este pregătită? Duhul Sfânt așteaptă să vină în inima voastră și să ocupe locul rezervat Lui, pentru ca să vă facă blânzi și plini de pace. "Ce trebuie să fac frate Branham?" Să devii în miel. Duhul Sfânt va veni imediat ce ai devenit un miel. Dacă vei veni cu motive false, dacă vrei să vă impuneți propria voință și nu sunteți pregătiți să predați totul, atunci Duhul Sfânt nu va veni niciodată în voi.

În timp ce capetele noastre sunt plecate, aș vrea să vă pun o întrebare vouă, care ați ridicat mâinile. Isus a spus: *"Cine aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață"* - Ioan 5:24. Dacă vreți acum să veniți în față și să îngenuncheați aici, atunci ne vom ruga împreună, până când liniștea și starea aceea blândă pe care ați avut-o odată sau care doriți să o aveți acum, vă va fi dăruită. Veniți, vă rog, în timp ce stăm cu capetele plecate și cântăm: "Un izvor sfânt, umplut cu sânge." Îngenuncheați, vă rog, aici și rugați-vă. Oricine dorește poate veni aici în față și să se roage.

"Un izvor sfânt umplut cu sânge

Din rănilor lui Isus a curs

Și cine se cufundă în sângele Lui

Este scăpat de orice păcat."

Voi ați plecat capetele voastre și eu sper că și inimile voastre. Știți voi cine a venit primul în dimineața aceasta, aici? Era o femeie de culoare. Ea este foarte săracă, are încheieturile umflate și părul cărunț. Ea vine aici la altar.

Mai demult în timpul sclaviei, un om de culoare a fost mântuit. El a plecat acasă și pentru că el a fost mântuit (eliberat), a spus stăpânului său că ar fi liber. Acela i-a răspuns: "Ce ești tu?" El repeta:

"Eu sunt liber." Pe urmă și stăpânul l-a eliberat.

Acum vin unii în față pentru a primi mântuirea. Rugați-vă toți cu credință, în timp ce Duhul Sfânt lucrează cu acei ce au luat azi hotărârea.

Proprietarul negrului a întrebat: "Moise, tu ai spus că ești liber?" "Da, stăpâne sunt liber." Apoi acesta a zis: "Dacă ești liber cu adevărat, atunci și eu te eliberez. Du-te și predică Evanghelia."

Când i-a sosit ceasul să treacă din viață, cei ce l-au vizitat au crezut că este în comă. Dar el s-a trezit încă o dată și a spus: "Am crezut că am trecut deja dincolo." Ei l-au întrebat: "Ce ai văzut, frate Moise?" El a răspuns: "Când am trecut prin poartă, L-am văzut. Eu stăteam acolo și Îl priveam. Apoi un înger a venit și mi-a spus: "Vino mai departe, Moise. Tu ai predicat Evanghelia atâția ani; pentru tine este pregătită o cunună și o haină albă." Moise i-a răspuns: "Să nu-mi spui nimic despre haină și cunună. Doresc doar să-L privesc pe El." Voiam să spun că și noi împărtășim același gând.

Nu demult, am vizitat un muzeu la Chicago. Acolo am observat un bătrân negru, care mai avea doar puțin păr alb în jurul capului. El urmărea ca și mine exponatele, ținându-și pălăria în mână. Eu îl observam. El a privit atent la ceva. Deodată s-a întors și lacrimile au început să-i curgă pe obraji. El începu să se roage. Eu îl țineam încă sub observație. Apoi s-a uitat din nou la cele expuse și din nou a plâns. Apoi m-am dus lângă el și i-am spus: "Domnule dragă!" El a răspuns: "Da, prietenul meu alb." Eu l-am întrebat: "Am văzut că ești foarte surprins. Ce te-a mișcat așa?" El a răspuns: "Dacă ai putea pipăi încheieturile mele! Toată partea asta este așa de întărită! Eu am fost de fapt un sclav mai demult - a zis el - iar în această vitrină este expusă o îmbrăcăminte anumită." Eu am răspuns: "Eu văd îmbrăcămintea, dar ce importanță are ea?" El a răspuns: "Pata de pe ea este sângele lui Abraham Lincoln. Prin acest sânge au fost luate legăturile sclaviei de pe noi." El m-a întrebat: "Omule alb, asta nu te-ar copleși și pe tine?" Eu am pus brațul meu după gâtul lui și am zis: "Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Eu cunosc un alt sânge care mă mișcă." El a răspuns: "Acest sânge îl cunosc și eu, domnule." Eu am zis: "El a luat legăturile sclaviei de pe mine."

Mai demult, mergeam și eu la călărie, la jocuri, când povesteam

și eu glume proaste. O, Doamne, cum am putut face una ca asta! Încă mai port cicatricele acestor lucruri în inima mea. Dar eu sunt bucuros că El mi-a luat legăturile. Acum totul a trecut. El a luat locul meu.

Nu demult, am observat o femeie - deși era în etate - care era foarte vulgară, și era s-o condamna. Dar Dumnezeu mi-a dat o vedenie. După aceasta, eu m-am rugat pentru ea, pentru că eu am recunoscut că păcatele mele au fost odată la fel de mari ca și ale ei. M-am dus la ea și m-am așezat lângă ea. Ea s-a rușinat când i-am spus că sunt predicator. Cei doi prieteni ai ei erau acolo. Ea avea cam 65 de ani. Și ea, și prietenii ei la fel, au îngenuncheat acolo și toți trei și-au predat viața lui Isus Hristos. O, ce deosebire! Nu vreți și voi asta?

Ai păcătuit așa de mult, încât inima ta este așa de distrusă în dimineața aceasta, încât Duhul Sfânt nici nu o poate atinge? Poate că Porumbelul a zburat pentru totdeauna de la tine.

Dumnezeu să te binecuvinteze, copilă. O fetiță mică vine în față. Dumnezeu să te binecuvinteze. Voi spuneți: "Această fetiță încă nu înțelege." Ba da! Numai că ea nu a citit încă atâtea reviste și povești de dragoste ca voi. Aceasta este deosebirea. Ea este încă plâpândă. Domnul Isus a spus: *"Lăsa-ți copiii să vină la Mine!"*

Mai dorește cineva să se roage cu noi? Intrarea este deschisă și liberă. Acum vom cânta încă puțin, apoi ne rugăm pentru toți păcătoșii care se pocăiesc și se află în rugăciune.

"Tâlharul pe cruce s-a bucurat să vadă

Izvorul de sânge care l-a curățit."

Nu vreți să veniți acum? Și voi, care știți totul mai bine? Biblia spune: *"Cine știe să facă binele și nu-l face, păcătuiește."* Nu vreți să veniți? Voi știți că vă aflați pe un drum greșit și fără țință precisă. Veniți doar și îngenuncheați aici în fața Domnului, și spuneți-I că vă pare rău cum v-ați purtat. Fie ca Duhul Sfânt să se întoarcă și să vă facă din nou blânzi și liniștiți. Nu vreți să veniți? Gândiți-vă, când veți muri, dacă El s-a îndepărtat de la voi, atunci nu va fi acolo nimeni care să mărturisească pentru voi.

El dorește ca voi să vă preluați locul pentru El în dimineața asta. Dumnezeu să te binecuvinteze, fratele meu. Noi mai așteptăm. Sunt doar 15 suflete în această clădire care se simt cu adevărat vinovate? Ceilalți toți ați trăit o viață liniștită, plină de pace, blândă și smerită?

Aceasta este călăuzirea Duhului Sfânt. Ați iertat totul? Nu aveți dușmani? Trăiți așa încât nimic nu vă condamnă, că sunteți păcătoși? Voi nu trăiți o viață ca păgânii, ci cu totul alta? Viața voastră arată cu totul altfel? Domnește Duhul cel blând în inimile voastre, încât sunteți pașnici față de toți oamenii, liniștiți și plini de dragoste? Toți vecinii și cunoscuții voștri știu că sunteți niște creștini blânzi și smeriți? Porumbelul lui Dumnezeu este cu voi? Sunteți siguri? Poate că aceasta este ultima ocazie din viața voastră.

Dumnezeu să vă binecuvinteze pe cei ce ați venit în față. Voi nu mai trebuie să fiți judecați. Duhul Sfânt a adus judecata peste voi, iar voi nu ați încercat să vă mențineți drepturile, zicând: "O, eu sunt creștin de mult. Eu nu trebuie să mă duc în față." Pentru unii poate că este pentru prima dată când vin la altar.

"Eu sunt un păcătos, dacă vreau. Acesta este dreptul meu." Da, așa este. Voi aveți o voință liberă. Voi puteți proceda cum vreți. Dar în dimineața aceasta, voi ați cedat drepturile voastre. Poate vă gândiți: "Ce vor zice ceilalți, dacă m-am predat lui Hristos și mă duc în față? Ce vor gândi ei?" Dar ce crede Dumnezeu despre asta? El v-a rugat să veniți și voi ați venit. Voi ați cedat acum dreptul vostru, voi ați venit pentru ca Duhul Sfânt să-Și ocupe locul Său în inima voastră. Eu știu că El va face lucrul acesta. El a promis aceasta și o va împlini. El va veni. El cheamă și vă roagă. Isus a murit și a făcut totul, pentru ca să poată veni la cineva. El dorește să vină la voi.

În ceasul morții, când îngerul morții va ședea la capul vostru, vă veți uita la această apariție groaznică și vă veți aduce aminte că ați refuzat odată să veniți. Atunci sufletul vostru va fi distrus, iar voi nu veți mai primi ocazia, chiar dacă veți plânge. Esau a păcătuț și și-a bătut joc de ziua harului. El nu a mai primit o altă șansă. El a plâns cu amar și a încercat să facă totul cum a fost la început, dar nu a reușit. Dumnezeu îl chemase pentru ultima dată.

Voi ați cedat drepturile voastre, pe prietenii voștri, pentru ca să veniți aici azi. Voi ați cedat totul, ca să vă închinați aici și să vorbiți cu Dumnezeu. Eu vă spun pe baza Cuvântului vorbit de Domnul Isus: "*Pe cine vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.*" Pocăiți-vă acum, cât stați aici în fața Lui și spuneți-I că vă pare rău de faptele pe care le-ați făcut în trecut.

Motivul pentru care oamenii nu-L primesc pe Duhul Sfânt după ce au fost botezați, constă în faptul că ei nu s-au pocăit de faptele lor. Dumnezeu vrea să ne dea Duhul Sfânt. El dorește să fiți smeriți și blânzi. Din cauza aceasta tot stați cu egoismul acela în inimile voastre. Da, voi care vreți să vă ridicați și să tresătați în limbi, dacă se poate, și altele. Asta nu înseamnă că ați primit Duhul Sfânt. De la actul pocăinței trebuie să vă sculați ca o persoană transformată. Voi trebuie să plecați din locul acela ca un miel blând, liniștit, în care poate locui Duhul lui Dumnezeu. Atunci puteți privi înapoi la sfârșitul anului și să vedeți ce progrese ați făcut și cum ați câștigat teren în continuu. Aceasta lucrează Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, credință.

Pocăiți-vă acum și spuneți-I lui Dumnezeu că vreți să fiți așa - că vreți să fiți buni și adevărați!

Fetiță mică, fă același lucru! Dumnezeu să te binecuvinteze. Mama ta stă lângă tine și a pus mâinile ei peste tine. Această soră de culoare, bătrână și scumpă, stă aici aplecată înaintea Domnului. Poate că tu ai mâncat numai mămăligă și alte mâncăruri sărace. Poate că locuința ta este foarte săracă. Dar Dumnezeu să binecuvinteze inima ta - pentru tine este pregătit un palat în mărire.

Eu văd aici o doamnă al cărui păr este deja cărunt. Lângă ea este o femeie tânără. O, Doamne, eu văd și bărbați aici îngenuncheați. Pocăiți-vă, spuneți-I lui că vă pare rău. Spuneți-I lui că nu veți mai repeta aceste lucruri. Prin harul Lui veți uita toate divergențele voastre. Voi vreți să fiți blânzi și liniștiți, smeriți și să vă duceți acolo unde vă călăuzește El. Dacă oamenii vă spun ceva, veți ceda drepturile voastre și nu veți mai vorbi despre aproapele vostru, chiar dacă aveți dreptate. Când vorbiți, să vorbiți despre Isus. Voi veți face atunci numai ce este drept.

Voi nu veți mai proceda ca furioșii. Nu veți merge afară ca să vă aruncați asupra unui nevinovat. Voi veți vedea eroismul unui creștin adevărat și veți dori să fiți ca el. Nu va trebui să spuneți nimănui că sunteți credincios. Dacă sunteți, ei vor observa ceva și vor recunoaște ceea ce sunteți. Voi sunteți pecetluiți atunci înăuntru și afară.

Smeriți-vă și pocăiți-vă acum. Spuneți lui Dumnezeu că vă pare rău și că nu veți mai face acele lucruri, că vă este rușine de ceea ce ați

făcut. După aceasta mă voi ruga cu voi. Eu cred că atunci se va întoarce pacea în inimile voastre. Poate nu veți tresălta, poate nu veți vorbi în alte limbi, poate că nu veți sări în sus de bucurie - dar voi veți părăsi altarul acesta cu ceva în voi. Va fi ceva ce vă va ancora pentru toată viața voastră de cruce.

Rugați-vă, așa cum o fac și eu și recunoașteți în inima voastră: Tatăl nostru ceresc, ca niște ființe nevrednice ne aflăm în dimineața aceasta aici, în această "cutie transpirată", dar, o, Dumnezeule, Tu ai răbdat totul pentru noi. Duhul Sfânt a venit în mijlocul nostru și a convins pe acești oameni că ei sunt pe o cale greșită, că ei au păcătuit, au fost plini de egoism, vrând să aibă totdeauna dreptate. Ei au devenit dușmănoși, curioși, știind totul, nu au fost pregătiți pentru a se pocăi sau să ierte pe oamenii care le-au greșit lor. Ei nu erau pregătiți pentru așa ceva. Dar azi, Duhul Sfânt a luat Cuvântul lui Dumnezeu și L-a așezat blând în inimile lor și a zis: "Nu vrei tu să ajungi din nou în starea în care erai când ai fost prima dată la altar - ca să poți iubi pe fiecare și să Mă iubești cu o dragoste nemuritoare? Acum ridică-te și vino la altar." Ei au făcut-o, Doamne.

Eu mă rog acum, Doamne, să le sfîntești gândurile, inima și să-i faci blânzi și plini de pace. Fie ca ei să se întoarcă de aici în căminele lor, după ce s-au pocăit și și-au predat viața lor în mâinile Tale. Spuneți: "Voi fi blând ca un porumbel, indiferent ce se întâmplă" - chiar dacă soțul sau soția ta se enervează, vecinul sau vecina cu care lucrați împreună sau cu care mai aveți neînțelegeri. Răzbunarea este a Ta. *"Eu voi răsplăti, zice Domnul."* Noi am constatat că așa este, Doamne. Noi putem rămâne liniștiți și blânzi și să privim cum Dumnezeu vine jos pe un miel al Său. Sigur că da. Păstorul cel bun Și-a dat viața pentru oi. El a venit jos, apoi, în oile Sale. El le călăuzește. Vai de acei ce le provoacă dureri! Vai de acela care spune un cuvânt împotriva lor! Tu ai spus: *"Ar fi mai bine pentru el să-și lege o piatră de moară de gât și să se arunce în adâncul mării. Pentru că îngerii lor privesc pururea în ceruri fața Tatălui Meu. Pentru că ce ați făcut unuia din acești micuți ai Mei, Mie mi le-ați făcut!"*

O, Doamne, vreau să fiu blând. Și eu mă pun aici pe altar ca o jertfă vie, nu numai azi, ci în fiecare dimineață. Eu vreau să fiu liniștit și blând - să fiu așa ca Isus. Îngăduie-ne aceasta, Tată. Ajută-ne să fim de

aici încolo după voia Ta. Îngăduie ca valurile dragostei să se reverse în sufletele noastre. Pace, pace minunată...

Îl simțiți acum în inimile voastre? Aleluia, aleluia! Sora Gertie mi-a spus: "Transmite întregii biserici că și eu mă simt supusă aceluiași Cuvânt." Altarul ei este pianul. Pentru că ea trebuie să rămână la pian și nu poate veni la altar, ea a spus: "Transmite bisericii să se roage pentru mine." Ea stă acolo, iar lacrimile i se revarsă pe ochelari. Altarul meu este această platformă. Și eu m-am rugat Domnului să mă ierte, am recunoscut toate greșelile mele. Biblia mea este udă, o, Doamne. Pace, pace minunată...

O, Doamne, dacă am păcătuț împotriva cuiva sau împotriva Ta, șterge aceste păcate. Eliberează această comunitate mică de orice păcat.

Câți din voi simțiți acum că Dumnezeu v-a iertat, iar Porumbelul păcii și-a reluat locul Lui? Duhul Sfânt s-a întors și a zis: "Copilul meu! Eu am vrut să te iubesc tot timpul. Dar tu nu Mi-ai permis. Cu duhul tău cel vechi, cu egoismul tău, Eu nu pot locui împreună cu tine. Dar după ce ai cedat totul, Eu m-am întors din nou în inima ta."

Câți din voi ați simțit astfel? Ridicați mâna. Și cei de aici din jurul altarului. Da, desigur. O, asta este bine. Câți din adunare ați simțit la fel? Ridicați mâna.

Tată ceresc, noi îți mulțumim pentru timpul acesta de predare. Este așa ca și cu un măr pe care l-ai lua în mână și îl bați și-l apeși în mână, până el se moaie - așa de moale, încât și un copil mic îl poate mânca. Asta dorim noi inimilor noastre, Doamne. Cuprinde-ne în mâinile Tale străpunse și strânge-ne în așa fel, spunându-ne: "Măi copile, tu nu recunoști că M-ai rănit? Tu M-ai rănit când te-ai umflat în pene, erai cam turbulent. Tu M-ai durut și inima Mea a sângerat pentru tine, copile, când vedeam că tu faci una și alta. Dar acum am inima ta în mâna Mea. Eu doresc să lucrez blând cu tine. Eu vreau să te formez în așa fel încât să te pot folosi și să locuiesc în tine. Eu doresc să Mă întorc azi la tine și să Mă așez acolo. Eu vreau să Mă întorc și să locuiesc la tine."

Da, Doamne, noi Te iubim. Îngăduie-ne aceasta spre slava Ta. Noi Te rugăm în Numele Domnului Isus. Amin.

(Fratele Branham cântă: "Să fii ca Isus"). Nu vă rugați astfel cu plăcere? O, sufletul meu se simte minunat. Inima voastră nu a devenit

blândă când ați simțit cum vine El pe acești închinători? Inima mea bate mai repede. Vreți să vă ridicați mâinile în timp ce cântăm? "Să fim ca Isus..."

Prieteni, eu știu că aici este un aer fierbinte. Totuși, sper că simțiți ca și mine. Eu mă simt ca și cum aș fi gata de zbor. Cât de bun este El cu noi. Care este ținta mea? Unde voi fi peste 100 de ani? Ce aș fi dacă nu L-aș avea pe El? Există un alt loc de refugiu?

În timp ce stăm cu capetele aplecate, trebuie să mă rog pentru ceva. Din cei prezenți este cineva care displace Duhului Sfânt. Este cineva care a fost chemat. Eu vorbesc în Numele Domnului Isus, ca prooroc al Lui. Eu simt că El a fost rănit de cineva din sală. El este aici și trebuie să vină în față, dar nu L-a ascultat. Nu vrei să pășești în față? (Fr. Branham cântă). Desigur soră. Dar mai sunt vreo câțiva. Dorința mea este ca să fim blânzi și smeriți. Nu vreți să veniți acum? Dumnezeu vrea ca voi să faceți pasul. Mai este un mare număr aici.

Eu știam că veți veni. Dumnezeu să te binecuvinteze și pe tine. Asta este. Eu privesc spre adunare, acolo a fost o umbră așa de groaznică, cum nu am mai văzut. Acum Duhul Sfânt este aici. El se odihnește asupra mea.

Ce făcea Isus? El mergea acolo unde Îl călăuzea Tatăl. Dumnezeu să te binecuvinteze frate, și pe tine frate. Da, veniți numai și îngenuncheați aici. Acum este timpul să depunem o mărturie ca pe vremuri, să curățăm totul și să ne punem în ordine cu El.

Veniți! Eu simt că mai sunt unii aici. Dumnezeu să te binecuvinteze femeie, și pe tine, și pe tine. Așa este bine. Duhul Sfânt are întotdeauna dreptate. Veniți! Așa e bine. Veniți așa simplu. (Fr. Branham cântă).

O, așa este bine. Umpleți liniștiți culoarul, veniți și vă rugați. Mărturisiți-vă înaintea lui Dumnezeu, spuneți-I că vă pare rău. Mai mult nu trebuie să faceți. Nu vor să mai vină și alții? Nu vă ascundeți. Dați-vă un pic de curaj și veniți. Dar ce veți face acolo? Cine va mijloci pentru voi? Poate timpul este deja în seara aceasta. Cine va mărturisi pentru tine, când moartea se apropie? Indiferent ce ai făcut până acum, Duhul Sfânt este în apropierea ta. El este acela care vrea să veniți. Pocăiți-vă și spuneți: "O, Doamne, îmi pare rău. Eu nu am vrut să fac acele lucruri. Tu nu vei mărturisi pentru mine, dacă eu nu voi mărturisi

acum pentru Tine. Eu doresc ca Tu să mărturisești pentru mine, iar eu de azi voi mărturisi pentru Tine. Eu voi trăi cum se cuvine unui creștin. Eu voi schimba căile mele. Voi fi blând și liniștit. Eu voi lăsa pe oricine să vorbească când dorește. Dar eu voi vorbi Cuvântul Tău. Eu vreau să fiu smerit și liniștit înaintea Ta.”

Nu contează de când vă pretindeți de a fi creștini, la care comunitate mergeți. Asta nu are nimic comun cu ceea ce se întâmplă în inima voastră. Veniți numai. Dumnezeu să te binecuvinteze.

Dumnezeu vă vorbește acum, dacă voi credeți că eu sunt robul Lui. În dimineața aceasta Duhul Sfânt mi-a spus: "Fă chemarea la altar. Acolo sunt mulți.”

Aceasta este ziua voastră, este timpul potrivit. Mai sunt încă cinci sau șase acolo în spate care ar trebui să vină cu adevărat. Gândește-te frate, soră, eu vă privesc acum și văd această umbră întunecată deasupra voastră. Veniți mai bine acum. Să fim ca Isus! Nu ați dori să fiți ca El, prietenos smerit, liniștit, blând? Dumnezeu să te binecuvinteze, tânărul, tată cu copilul în brațe, soră, păcătoșii prieten. Așa este bine. Vino mai înainte soră, și tu vei găsi un loc. Scumpă soră, tu ai mult pentru ce ai putea fi mulțumitoare. Tu ai fost legată de pat, bolnavă de moarte. Acum poți veni la altar. Dumnezeu să binecuvinteze inima ta blândă. Duhul Sfânt mai vorbește acum o dată. Pocățiți-vă și strigați la Dumnezeu, rugați-vă așa cum vă învață El. Voi sunteți cei ce ați păcătuțit, acum voi sunteți acei ce trebuie să se roage. Spuneți-I lui Dumnezeu că vă pare rău de ce ați făcut. Să nu vă uitați la cei din jur. Spuneți doar: "O, Doamne, iartă-mă. nu am avut de gând să fiu astfel. Eu aș vrea să fiu blând. Nu voi mai fi mânios și să mă cert.”

O, Doamne, cum iubesc eu asta. Tată ceresc, fiecare din acești copii ai Tăi, îngenunchează aici la altar și se roagă. O, Dumnezeule, permite ca Duhul Tău să se reverse peste aceste mame, tați, copii, vecini, membri ai altor comunități, diaconi și casieri. O, Doamne, ei sunt azi în această clădire înfierbântată și se lasă formați ca în vremurile străvechi, ca să intre pacea în inimile lor.

O, Dumnezeule, eu aș vrea să stau în ziua aceea acolo și să Te aud zicând prietenos: "Da, tu ai venit în față și ai luat poziție pentru Mine. Acum voi intra Eu pentru tine.”

Doamne, eu doresc să așezi în fiecare inimă care este azi aici,

pacea Ta. Liniștit și smerit Te rog ca Tu să o faci. Eu doresc ca ei s-o simtă atât de puternic, atunci când Tu intri în interiorul lor, încât acest simțământ să nu-i părăsească niciodată. Fie ca și casele lor, fie ca oamenii, fie ca totul să devină nou, pentru că oamenii aceștia s-au smerit. Tu ai spus: "*Când poporul acesta care este numit după Numele Meu se smerește și se roagă, atunci Eu voi auzi din înălțimea cerului.*" Eu știu că Tu vei face lucrul acesta azi, Dumnezeuule. Eu Te rog să-i ierți pe toți care au rămas pe locurile lor, deși și ei ar fi trebuit să vină. O, Dumnezeuule, vorbește-le, și ei să nu aibă pace pe pământ, Doamne, până când nu s-au decis pentru Tine, și să vină pentru a se pune în ordine cu Tine. Îngăduie aceasta, Doamne.

Binecuvintează pe fiecare în parte. Fie ca bunătatea și harul Tău să rămână în fiecare suflet smerit și aplecat, în toți care sunt azi în această clădire și în acei ce vor veni în viitor la Tine.

O, Dumnezeuule și Tată, eu am făcut aceasta la porunca Ta. Eu i-am chemat pe acești oameni și au luat poziție. Tu ai spus: "*Cine Mă mărturisește înaintea oamenilor, pe acela îl voi mărturisi înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor.*" Mulți dintre ei sunt credincioși deja de ani de zile, dar în dimineața aceasta ei stau aici pentru a se recunoaște înaintea Ta și ceea ce ei au făcut rău. Ei nu au mai fost plini de dragoste. Duhul Sfânt îi părăsise pentru că era întristat. De cât timp nu au mai avut ei acest simțământ dragălaș, blând și smerit, pe care ar fi trebuit să-l aibă!

Mulți dintre ei sunt păcătoși care au venit pentru prima dată. Dar, Tată, ei doresc la fel, acest simțământ minunat, această pace care depășește orice știință. Dăruiește-le aceasta astăzi. Doamne Dumnezeuule, fie ca ei să fie toți blânzi și plini de Duhul Sfânt. Fie ca ei, după ce părăsesc acest loc, să se întoarcă în căminele lor și să ducă o altă viață, să fie altfel de oameni. Noi Te rugăm în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

"La izvor mai este loc." (Fr. Branham cântă). Sculați-vă voi din fața altarului, priviți spre Domnul care este Dumnezeu. Înoarceți-vă și strângeți tuturor din jurul vostru mâna. Acum vom cânta încă o dată, toți în comun și ne vom scula pentru un moment, înainte să începem serviciul de rugăciune pentru bolnavi. (Fr. Branham cântă).

Ce credință... Îți amintești, frate, când m-a chemat soția ta prin

telefon, ca să mă rog pentru ea? M-am dus imediat în cameră, iar Duhul Sfânt mi-a vorbit: "Nu te teme." Amin.

Nu este El realitate? Minunat. Lăudat să fie Domnul! Eu sunt așa de dispus să strig biruința Lui în lume.

Domnul Isus Hristos să fie cu noi.